

Генерација којој припадам одрастала је у духу космополитских вредности.

Тито је био лидер светског ранга; мигранти из Африке и са Блиског истока студирали су у Београду и нису изазивали ксенофобију; свемир је био наша граница, а Миливоје Југин, који је извештавао о освајањима истог, био је митски лик мог детињства.

Не чуди отуда да смо, пре двадесет година (1996/97), марширајући против изборне крађе ишли за транспарентом Београд је свет. Порука је била шира од повода, јасна и разумљива читавом свету. Космополитски дух Београда није се дао угушити. Било нам је мука од изолације и самоизолације. Били смо затворени са свих страна и желели смо да будемо део света упркос томе што нас је, с разлогом или не, тај свет одбацивао.

Али Београд је, упркос томе, био свет. Чак и у том, за нас, туробном времену Београд је показивао пут којим ће свет поћи. Пиштаљке, лонци и поклопци појављиваће се касније у свим наранџастим револуцијама, а бомбардовање Србије (и Чачка) не само да ће дати смисао опстанку НАТО него ће представљати преседан за многа будућа бомбардовања која ће променити ток историје.

Данас, двадесет година касније са сетом се сећам пароле Београд је свет. Слушам и гледам младе људе који верују, као и ми тада, да ће изградити боље друштво. Али то је једина сличност.

Они шетају иза пароле Вучићу - Шредеру! Какав вриштећи пароксијализам! Какав генерацијски обрт! За нас је репер био свет, а за данашњу генерацију Вучић. Ми смо тражили признавање изборних резултата, данас се боре против резултата избора. Ми смо тежили свету, а данашњи протестери зазиру од света. Њих плаше светом. Једни им говоре да из света долазе мигранти; други им кажу да је "одлив мозака" најстрашнија пошаст. Плаше их да у том свету живи Шредер. Они не знају ко је Шредер, али иду за транспарентом на коме се налази његово име, мислећи да је то нека неман из мрачног света нинџа корњача. Рекли су им да је Шредер послао немачку војску да бомбардује Србију. Рекли су им да је он бомбардовао и јео нашу децу. А онда се неки несрећник

сетио да је Шредер горе него педер.

Нису им рекли да је Шредер - док је био канцелар, а и данас је томе остао доследан - најважнији европски промотор зближавања ЕУ и Русије. Заговорник снажне ЕУ, њеног проширења и социјално-либералних вредности.

Нису им рекли ни шта је диктатура, а шта демократија. Те дефиниције не могу да стану у 140 карактера. Нису им рекли ни да је основни предуслов за уређивачку независност јавног медијског сервиса (ЈМС) да не зависи од новца из буџета. Многи од оних који данас усмеравају протесте пре само три месеца су са скупштинске говорнице тражили укидање ТВ претплате.

Упркос њима РТС је очувао независност. Према извештају агенције Бироди, а на основу праћења свих главних информативних емисија током месец дана председничке кампање, РТС је "свим кандидатима омогућио максимално позитивно представљање, а обим заступљености је сразмерно уједначен".

[хттп://www.бироди.рс/тематска-празнина-кампање-за-председничке-изборе/](http://www.бироди.рс/тематска-празнина-кампање-за-председничке-изборе/) Овај закључак посебно блиста у контексту претежне навијачке атмосфере коју су, према истом извору, стварали ТВ Пинк и Н1 - свака за свој грош.

То су чињенице. Упркос њима, друштвеним мрежама круже лажи и напади на РТС, њене новинаре и уреднике, а као круна притиска на уређивачку политику траже се оставке челних људи РТС. Мада нисам из те бранше, питам се како је могуће да ниједно од новинарских удружења не стане у заштиту независности ЈМС и не осуди јавни линч својих колега, угледних новинара и уредника РТС.

Зато не чуди што уместо аргумената медијском сфером доминира сензационализам, што се као куга шире трачеви и гласине и измишљају скандали и афере са циљем да се код масе створи емотивна напетост и негативан однос према жртвама линча и тако онемогући критичко постављање питања и угуши сумња чак и у најбесмисленије тврдње.

Најзад, још једна упадљива разлика овога у односу на наш протест је недостатак духа и духовитости. Пароле са протеста 96/97. преточене су у књигу Бука у моди. У данашњим паролама доминирају псовке од којих би се могао саставити само каталог увреда. Разлог

је једноставан. Тадашње протесте водили су млади, некомпромитовани и весели људи за којима су удаваче викале - Чедо, ожени ме! Данашње протесте усмеравају мрзовољни и осветољубиви џангризавци и лајавци у оцвалим годинама. Ко ће за њима повикати - Бојане, ожени ме!

(Данас)